

A közgyűlés nem fogadta el a légszeszgyár egyességi ajánlatát.

(Saját tudósítónktól.) A városatyák lanya érdeklődése mellett ért véget péntek délután a márciusi közgyűlés. A tárgysorozat hátralevő pontjai, a légszeszgyárral kötendő egyesség kivételével, adminisztrációs természetűek voltak és így érthető, hogy nem vonzóttak oda hallgatóságot sem. Három óra hosszáig tartott a közgyűlés, alig harminc ember jelenlétében. Nagyobb vitát csak a légszeszgyár egyességi ügye provokált, amelyet végül is, igen helyesen nem fogadott el a közgyűlés, hanem utasította a tanácsot, hogy a részvénytársasággal újabb tárgyalásokat kezdjen. A közgyűlésről az alábbi részletes tudósításban számolunk be:

Délután negyedötkor nyitotta meg a folytatólagos márciusi közgyűlést dr. Somogyi Szilveszter polgármester. Jegyzők: *Taschler* Endre főjegyző, *Rack* Lipót aljegyző.

Balogh Károly pénzügyi tanácsos bejelentette az 1912-ben épült vasúti palota építési költségének végleges elszámolását, amit a közgyűlés tudomásul vett.

Kneissel Jakab halászlai bérlőnek a tanács javaslatára a közgyűlés bérbeadta a tiszai rakpartnak a közúti hidtól a vasúti hid felé terjedő hatvan méter hosszú részét, tíz évre, évi 200 korona bérösszegért.

Ezután *Balogh* Károly pénzügyi tanácsos a légszeszvilágítási részvénytársasággal kötendő egyességről tett előterjesztést. Mint ismeretes, a város és a részvénytársaság között 1894—1908. évek folyamán a villanyvilágítás áramfogyasztási különbözete címén 38.027 K 89 fill. differencia merült fel. Ezt az összeget 1908 után a város levonta a társaság részére fizetendő százalék összegéből és a pénzt a Csongrádi Takarékpénztárban elhelyezte. 1908-tól egész mostanig pedig évente körülbelül három-négyezer koronát tartott vissza a társaságtól ugyanezen a címen, amelyet azonban már nem tett takarékbba, hanem a városi pénztárban hagyta. A társaság ez ellen panasszal fordult a közgyűléshez, amely elutasította a világítási társaságot. Erre a társaság feleltette a közgyűlési határozat ellen a belügyminiszterhez, aki megsemmisítette a közgyűlés elutasító határozatát azzal az indokolással, hogy a vitás kérdésben a rendes bíróság hivatott döntené. Amennyiben azonban nem akarná a város bíróság elé vinni az ügyet, egyezzen ki a társasággal.

A miniszteri leirat alapján megindult az egyességi tárgyalás a légszeszgyárral. A tárgyalások során kitént, hogy a társaság követelése a takarékbba helyezett 38.027 korona 89 fillérrel és kamataival, továbbá az 1909-től 1915-ig visszatartott összegekkel és kamatokkal együtt közel 72.000 koronát tesz ki. Mivel a vitás követelés bírósági útra terelése nagyon kétes eredményeket szülhet és a város esetleg elvesztes lehet, a társasággal lefolytatott hosszú tárgyalás után sikerült a tanácsnak a légszeszgyártól egyességi ajánlatot kapni, mely szerint a társaság hajlandó minden további követelésétől elállani abban az esetben, ha a város kiutalja részére a takarékbba elhelyezett 38.027 korona 89 fillért; ennek kamatairól a tárgyalás során lemondott a társaság; ellenben kötelezi magát a jövőre vonatkozólag arra, hogy az ivlámpák

420 Wattnál több áramot nem fogyasztanak majd óránként, de ha többet is fogyasztanak, amit pontosan megállapítani nem lehet, a város nem lesz köteles azt fizetni és így további differenciák nem fognak előállni. A tanács javasolja, hogy a közgyűlés járuljon hozzá az egyesség megkötéséhez.

Szigyártó Albert nem fogadja el a tanács javaslatát. Véleménye szerint inkább pör legyen, amely a városra valószínűleg sikeres kimenetelű lesz, minthogy ilyen nagy összeget átengedjen a város a társaságnak.

Obláth Lipót is a tanácsi javaslat ellen foglal állást. A társaság járt el helytelenül, mert a szerződés ellenére szolgáltatott több áramot.

Ivánkovics Sándor dr. nyugalmazott főügyész azt javasolja, hogy újabb tárgyalásokat vegyenek fel a társasággal, hátha sikerül békésen elintézni az ügyet olyképpen, hogy a társaság megelégedjen a követelt összeg 50 százalékaival is, ami több mint 18.000 korona megtakarítást jelentene a városra.

Dr. *Szell* Gyula, aki résztvett a jogügyi bizottság ülésén, amely bizottság a békés kiegyezést javasolta, most azt hangoztatja, hogy a pör tényleg nagyon vitás kimenetelű és éppen ezért elfogadja a tanácsi javaslatot, csak az új egyesség megkötésénél arra ne kötelezze magát a város, hogy köteles óránként legalább 420 Watt áram fogyasztásu ivlámpákat használni.

Ezután *Kiss* Gyula, *Szigyártó* Albert és *Ivánkovics* Sándor dr. bizottsági tagok együttes indítványt tesznek, hogy a tanács újból vegye fel a tárgyalásokat a társasággal és kedvezőbb alapon létesítsen egyezséget. *Balogh* Károly felszólalása után, amelyben fenntartja a tanács javaslatát, az elnök elrendelte a névszerinti szavazást. A közgyűlés 14 szavazattal 8 ellenében a tanács javaslatát elveti és elrendeli, hogy újabb tanácskozást kezdjenek a világítási társasággal.

Több kisebb ügy elintézése következett még és este hét órakor véget ért a márciusi közgyűlés.

Utolsó pósta Przemyslből.

Urbanek Istvánné urnő, *Urbanek* István honvéd főhadnagy felesége a tegnapi postával férjétől tábori levelezőlapot kapott, amely nem tartalma, de kelte és a hely miatt, ahonnan jött, bátran történelmi okmányszámba megy. A rendes formájú és kiállítású tábori levelezőlapot teljes szövegében itt közöljük. A címzési oldalon:

0114 Fliegerpost Przemysl 1915.

Zensuriert IX. 34.

Feladó: *Urbanek* főhadnagy 8. h. gy. ezred 11 szd. par.

Urbanek Istvánné urasszonynak
Szeged.

Tuloldalt a szöveg:

Kelt Przemysl, 1915. március 22.

Édes Rózsikám, szeretett Gizikém!
Egészségem jó, mindnyájan a jó Isten kezében vagyunk. Remélem, egészségem továbbra is oly jó marad, tehát aggódni nem kell. — Ezerszer ölel-csókol.

A keltezésből látni való, hogy ez az irás a vár elestének a napjáról való és bizonyára a legutolsó repülő postával jött ki a híres várból.

HIREK

0000

— **Jótevény nők panasza.** Ismételtlen megemlékeztünk már azokról a szívbeli megnyilatkozásokról, amiket Szeged hölgyei tanusítanak a megsebesült és beteg katonák ápolása és gondozása körül. Megható, minden tiszteletre és elismerésre méltó a szeretettől áthatott fáradozásnak, kitalálásaiknak az a szakadatlan láncolata, amikkel azt célozzák, hogy vitéz katonáink az ápolásban és ellátásban némi kárpótlást találjanak azokért a mérhetetlen áldozatokért, amiket — hősi küzdelmekben kifejtve — a haza védelméért hoznak. Azok a hölgyek, akik a mostani időben a szeretet, a hála nemes munkáját végzik, oly szolgálatokat teljesítenek, amiknek értéke ki nem fejezhető. És ezért a nagyszerű szolgálatokat a legcsekélyebb elismerésre való számítás nélkül, példaadó buzgalommal és kitartással teljesítik. Nincs munka, vagy anyagi áldozat, amit soknak tartanának; a szívük érzése nyilatkozik meg minden cselekvésükben, elméjük gondolatgazdagsága minden megnyilatkozásukban. Mindenki érzi ezt és tudja és mindenki a hála leggazdagabb érzésével van eltelve az önfeláldozó cselekedetek miatt a város jótevény hölgyei iránt. E jelenség szemben sajnálattal értesültünk oly irányu panaszokról, amik azt tanusítják, hogy a nemes hivatásukat teljesítő hölgyek éppen azok részéről nem részesülnek a köteles tiszteletadásban, akiknek — szerződésből kifolyó — teljesítményüket vannak hivatva ellenőrizni. Panaszokat hallottunk arról, hogy a Fa- és fémpar iskolában elhelyezett katonai kórházban az élelmező nem éppen ildomos módon utasítja vissza az ellenőrzés tisztjét gyakorló urinők felszólalásait, megjegyzéseit és hogy a beteg katonák érdekében történő kifogások a kórház vezetősége részéről nem igen nyerne orvoslást. Nem kívánunk vádaskodni, egyszerűen csak hangot óhajtunk adni a hozánk jutott panaszoknak és az illetékes ténylezők részéről intézkedést várunk abban az irányban, hogy a nehéz és fárasztó munkájukat önzetlenül végző urinők a legcsekélyebb kellemetlenség nélkül végezhesék a beteg katonák érdekében és javára, minden köszönetre és hála érdemes feladatukat. Mert most nem lehet más fontos érdek, csak az, hogy vitéz hőseink, száz halállal szembe állott édes testvéreink, dicső katonáink megfelelő élelmezésben és szeretetteljes ápolásban részesüljenek. És miután tudjuk, hogy az ellenőrzést gyakorló urinők a legjobb szándéktól vezéreltetve is ezt s csupán csak ezt célozzák, akkor az illetékes faktoroktól méltán elvárhatjuk, hogy az illetők törekvésének érvényt szerezzenek és gátat vessenek az oly jelenségeknek, amik alkalmasag arra, hogy az önzetlen munkát teljesítő urinők kedvüket veszíthessék a további és kívánatos közreműködésre.

— **Az ingyentej akció.** Rövid kimutatás fekszik előttünk, a Feministák Szegedi Egyesületének vezetősége közli, hogy miként áldozott Szeged e nemes akció érdekében. E szerint befolyt

adományokból 2145 korona 66 fillér.

A kiosztás kezdődött: 1914. december hó 1-től és tartott 1915. március 22-ig, vagyis 113 napon.

A 113 nap alatt kiosztatott 22.600 adag tej és 22.600 darab zsemlye.

„Tungsram“ drótlámpák huzott dróttal

Fél wattos Tungsramlámpák.

Hosszu élettartam, csekély áramfogyasztás.

Magyar gyárimány.

Kapható minden jobb
szakmabeli üzletben.

Gyártja az Egyesült Izzólámpa és
Villamossági Részvénytársaság Ujpest 4.

Csak a „TUNGSRAM“ fel-
írással ellátott lámpák
valódiak!